

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 489
din 29.10.2009

Dosar nr: 218/2009

Petiția nr: 5225/19.05.2009

Petent: P C F

Obiect: petentul solicită CNCD-ului să se pronunțe asupra textului art. 86 din Legea nr. 303/2004 pentru a putea întreprinde demersuri necesare schimbării sale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. P C F , cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamaților

I.2.1. **Ministerul Justiției**, cu sediul în loc. București, Str. Apolodor, nr. 17, sector 5

I.2.2. **Consiliul Superior al Magistraturii**, cu sediul în București, Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **5225/19.05.2009**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate prin adresele cu nr. **7110/23.07.2009** și **7111/23.07.2009** la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 13.08.2009, părțile nu s-au prezentat la audieri.

Prin adresa nr. 8301/10.09.2009 CNCD-ul a solicitat un punct de vedere de la Ministerul Justiției.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. **5225/19.05.2009**, petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că, în opinia sa, art. 86 din Legea nr. 303/2004, care enumeră categoriile profesionale, care beneficiază de vechime în magistratură, este discriminatoriu deoarece nu include și funcția de secretar al comunei, orașului, municipiului, județului sau subunităților administrativ-teritoriale ale municipiilor.

Potentul precizează că, deși Legea nr. 92/1992 de organizare judecătorească a recunoscut ca și vechime în magistratură și perioada în care procurorii și judecătorii au îndeplinit funcția de secretar al conumei, orașului, județului sau subunităților administrativ-

teritoriale ale municipiilor, prevedere ce a fost preluată în toate modificările aduse Legii 92/1992, precum și în Legea nr. 303/2004 în art. 104, această categorie de magistrați nu beneficiază de prevederile art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind îndeplinirea condițiilor de pensionare, fiind exclusă de dispozițiile art. 86 din aceeași lege.

Prin adresa nr. 7376/04.08.2009 aduce la cunoștință CNCD-ului că în ședința din 01.07.2009 CSM a apreciat că funcția de secretar al comunei, orașului, municipiului, județului sau subunităților administrativ-teritoriale ale municipiilor, este funcție de specialitate juridică și trebuie inclusă prin funcțiile prevăzute de art. 86 din Legea nr. 303/2004. Acesta a sesizat Ministerul Justiției cu privire la modificarea art. 86 din Legea nr. 303/2004.

Susținerea Consiliului Superior al Magistraturii

Prin adresele cu nr. 7030/21.07.2009 și nr. 7535/11.08.2009, CSM a susținut că norma legală criticată (art. 86 din Legea nr. 303/2004) creează o stare de discriminare, instituirea tratamentului diferențiat între judecătorii și procurorii, care au îndeplinit funcții de secretar al comunei, orașului, municipiului, județului sau subunităților administrativ-teritoriale ale municipiilor și judecătorii și procurorii au exercitat funcții de consilier juridic sau funcții de specialitate juridică în cadrul instituțiilor enumerate la art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi justificată obiectiv și rațional sub aspectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și autorităților publice.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din data de 01.07.2009, a apreciat că și funcțiile de secretar al comunei, orașului, municipiului, județului sau subunităților administrativ-teritoriale ale municipiilor sunt funcții de specialitate juridică și trebuie incluse printre funcțiile prevăzute la art. 86 din Legea nr. 303/2004, care constituie vechime în magistratură, pentru a se înlătura tratamentul diferențiat între anumite categoriile de judecători și procurori.

CSM admite excepția de necompetență materială invocată de CNCD, luând în considerare prevederile Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

Punctul de vedere formulat de Ministerul Justiției

Prin adresa nr. 9086/13.10.2009, Ministerul Justiției a susținut că, CNCD nu este competent în soluționarea obiectului acestei spețe, deoarece acesta nu se mai poate pronunța pe conținutul legilor din momentul apariției Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că art. 86 din Legea nr. 303/2004 este discriminatoriu, deoarece în conținutul acestuia este omisă funcția de secretar al comunei, orașului, județului sau subunităților administrativ-teritoriale ale municipiilor, deși această funcție este una de specialitate juridică.

În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege.

De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.

20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate exced competenței materiale a C.N.C.D.-ului instituită prin Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚA DRAGOȘ TIBERIU- Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

